

Сім'я наша вчительська...

Так нерідко в інтерв'ю говорить директор Великомежирицького навчально-виховного комплексу «Школа I ступеня - гімназія» Сава Васильович Чумак, хитро примруживши очі. Бо, виявляється, відразу і не зрозумієш, про яку сім'ю говорить педагог-ветеран. А було їх декілька. Починав у Даничеві й Богданівці вчителем, директорував в Іванівці, Харалузі, а з 1983 очолював колектив Великомежирицької школи.

- Та й, вдома педагогічна сім'я, - усміхається Сава Васильович. - Дружина Ірина - теж математик, донька навчає діток азам письма та читання.

У березні цього року Сава Чумак відсвяткував своє 70-річчя. Більшу частину з прожитого очолював педагогічні колективи в районі. І не просто керував, а завжди був у пошуках вдосконалення навчально-виховного процесу, скрупульозно підбирав і виховував команду однодумців, бо глибоко усвідомлював, що їх нинішнім вихованцям у майбутньому розбудувати державу, нести відповідальність перед суспільством. Увесь його життєвий шлях нероздільно пов'язаний з освітою. Прагнення вчителя створити якісну педагогічну систему, об'єднати творчий і наполегливий колектив Великомежирицького навчального закладу. І, вийшовши на пенсію, він залишив здоровий, досконалий організм, який живе своїми традиціями, має потужний навчально-виховний потенціал і з честю тримає лідерство серед сільських закладів району.

А починав свою освітянську стежку Заслужений працівник освіти Сава Васильович Чумак у нелегкі часи. Навіть досвідчені керівники в освітянській галузі нелегко витримували нерідко кризовий марафон останніх років двадцятого століття, слабші сходили з дистанції. А він вистояв, бо його віра в перемогу, бачення перспективи надихало кожну педагогічну сім'ю, в якій доводилося працювати. Творчий і організаторський талант Сави Васильовича повною мірою розкрився під час директорування у Великих Межиричах. Нелегко було в останні роки минулого століття. Він розумів, що в умовах недостатнього фінансування галузі особливого значення набуває матеріально-технічне забезпечення навчально-виховного процесу. І досвід директора з цього питання є неоціненним. Це завдяки йому наповнення закладу не тільки збережено, але і збагачено. Завдяки організаторській та роз'яснювальній роботі, проведеній серед населення, особистому внеску працівників приміщення школи було

відремонтовано за кошти Фонду соціальних інвестицій.

Та на першому плані для керівника завжди знаходиться навчально-виховний процес. Упровадження нових форм та методів, нетрадиційні підходи до навчання та виховання, модернізація системи управління стали не епізодичними, а нормальними в творчому житті колективу. Ще в 1989 році з ініціативи директора було запроваджено профільне навчання у 10-11 класах. З досвідом роботи в цьому напрямку знайомилися керівники не тільки нашої, а й сусідніх Житомирської, Хмельницької, Волинської областей. З цього приводу Сава Васильович неодноразово виступав зі змістовними статтями у фахових періодичних виданнях.

На постійні пошуки та удосконалення роботи колективу спрямовано діяльність керівника. Тут започатковано чимало інновацій, які стали надбанням колег-педагогів району. За труд сумлінний приходить визнання, Сава Васильович свого часу представляв освітян району на конкурсі «Директор року», обирався делегатом II Всеукраїнського з'їзду працівників освіти. Уже майже 10 років колектив, який очолював Сава Васильович, працює в обласній науково-дослідній лабораторії при Рівненському обласному інституті післядипломної педагогічної освіти «Творча обдарованість». На обласному і районному рівнях вивчався досвід організації управлінської діяльності у Великомежирицькому навчально-виховному комплексі «Школа I ступеня - гімназія». Цей досвід занесено до обласної картотеки передового педагогічного досвіду.

Тут завжди раді гостям. Семінари обласного та районного рівнів проходять з незмінним успіхом. Щиро діляться набутих колеги, запозичують нове, передове, раціональне і перспективне. Цього завжди прагнув директор, тенденція не згасає, традиції живуть. І Сава Васильович упевнений, що сім'я Великомежирицьких педагогів, з якою ділив радості і печалі, не зрадить набутому, осмислюватиме нове, передове, і цеглина за цеглиною муруватиме світлу і вічну будову Пізнання. І десь там, серед інших, нащадки прочитають ім'я Заслуженого працівника освіти України Сави Васильовича Чумака - наставника, педагога, Людини.

...Стукає у вікно осінь, кличе у класи галасливу дівчурку, манить у світ нового та незвіданого. І в усьому навкруг часточки їх душі - завжди педагогів, почесних директорів.

Євгеній ТРОФИМЧУК
Наталія ШУЛЯК